

[Halfdan Hendriksen.]

rettens pleje i Grønland gælder det, at mit parti vil se med velvilje og forståelse på dem i det udvalg, der bliver nedsat.

Steen: Efter det meget beskedne kendskab til de grønlandske forhold, til det grønlandske folks livsvilkår, som jeg i tidens løb har haft lejlighed til at erhverve mig, noget, jeg, som udviklingen har formet sig, er meget glad for, betragter som et stort aktiv, men som jeg på ingen måde overvurderer, er det min bedømmelse af de foreliggende forslag, at de med hensyn til de områder, de tager sigte på, stort set dækker, hvad der er brug for på det sted i udviklingen, hvor det grønlandske samfund i dag befinder sig. Vi forbeholder os naturligvis under en kommende udvalgsbehandling, efter en nøje gennemgang, vor stilling til disse lovforslags enkeltheder, og jeg tager allerede nu et udtrykkeligt forbehold overfor en så blank fuldmagt, som det her drejer sig om i forbindelse med spørgsmålet om indførelse af privatret i Grønland, men jeg tilsiger samtidig vor villighed til efter bedste evne at medvirke til løsningen af disse for folkettinget så vanskelige spørgsmål.

Når jeg både føler og siger, at disse spørgsmål er vanskelige for os, vanskeligere end de mangeartede spørgsmål, vi iøvrigt stilles overfor, så skyldes det selvfølgelig den kendsgerning, at der er et så lille tal af dette høje tings ærede medlemmer, der har haft lejlighed til ved selvsyn at få et indtryk af og — med det udgangspunkt, dette dog giver — at følge udviklingen i den del af riget, vi nu og i fremtiden her skal lovgive for. Jeg har i denne forbindelse en henstilling, som jeg tillader mig at rette til den højtærede statsminister, en henstilling, som jeg udfra den højtærede statsministers aldrig svigtende interesse for det lille grønlandske folks forhold, aldrig svigtende interesse for en virkelig samhörighed mellem rigets forskellige dele både håber og tror den højtærede statsminister vil være lydhør overfor. Min henstilling går ud på, at den

højtærede statsminister vil have i sine tanker, at der ved lejlighed rådes bod på det forhold, jeg gjorde opmærksom på, sådan at kredsen af dette tings ærede medlemmer, der har haft lejlighed til at erhverve sig nærmere kendskab til den del af riget, vi nu skal lovgive for, får lidt bedre forudsætninger derfor, end vi i dette øjeblik har. Det er noget, der kan ske efterhånden og ske lejlighedsvis, men det, jeg henstiller, er, at man har det i tankerne og ikke forsømmer nogen lejlighed til at råde bod på dette forhold. Jeg tror, det tjener rigsenheden.

Aksel Larsen: Under behandlingen af den foregående sag på dagsordenen gjorde den højtærede statsminister opmærksom på, at han ikke var sagkyndig på det juridiske område og derfor måtte udtale sig meget knapt og med et vist forbehold. Det er der ingen der skal bebrejde statsministeren, for det er umuligt at være sagkyndig på alle de områder, som dækkes af lovgivningen i et moderne samfund, og det er også umuligt at være sagkyndig på alle de områder, som dækkes af den nugældende og den påtænkte lovgivning for den del af riget, som hedder Grønland. Det rejser ganske vist spørgsmålet: Hvor længe skal den tilstand vedvare, at Grønland sorterer under en minister, som ikke kan være sagkyndig på alle disse områder? Hvor længe skal den tilstand vedvare, at man, så ofte man kan få lejlighed til det, om jeg så må sige, både i tide og utide deklamerer, at Grønland er en ligeberettiget del af riget, og så alligevel holder det som en slags reservat under et Grønlandsdepartement og en Grønlandsminister? Jeg tror, at hovedsagen for Grønland og grønlænderne er, at man går i gang med den praktiske gennemførelse af overgangen fra kolonistatus til status som et ligeberettiget dansk amt. Jeg tror, at der på de praktiske områder mangler uhyre meget i dette, ja, at man kun lige er begyndt. Jeg tror stadigvæk, Grønlandsdepartementet og den grønlandske handel o. s. v. optræder efter de gamle, prøvede metoder for be-